

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku H. J.
przy uczestnictwie R. J., K. J., A. J. T.
o podział majątku wspólnego i dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania A. J. T.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 22 stycznia 2016 r., sygn. akt XXVII Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić

podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 stycznia 2016 r. uczestniczka postępowania A. J. T. oparła wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., tj. występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, tj. dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (zob. postanowienie SN z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw.

Powyższych cech nie można przypisać zagadnieniu prawnemu wyróżnionemu przez skarżącą we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przedstawione zagadnienie prawne nie ma bowiem charakteru abstrakcyjnego, lecz opiera się na powiązaniu zagadnienia związanego z określeniem zakresu zasady swobodnej oceny dowodów i możliwości dokonywaniu przez sądy ustaleń na podstawie domniemań faktycznych z ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę orzekania w sprawie przez Sąd drugiej instancji dokonany w oparciu o konkretne dowody przeprowadzone w sprawie. Dodać należy, iż sformułowane w skardze zagadnienie prawne wiąże się z zarzutem procesowym naruszenia m.in. art. 231 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c., które w myśl utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego nie mogą być skutecznie podnoszone w ramach podstawy kasacyjnej z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. (por. wyrok z dnia 10 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83, wyrok z dnia 27 marca 2007 r., II PK 231/06, OSNP 2008, nr 9-10, poz. 124, wyrok

z dnia 8 maja 2008 r., V CSK 579/07, nie publ. oraz wyrok z dnia 3 kwietnia 2009 r., II CSK 471/08, nie publ.). Zatem argumenty zawarte we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej w istocie zmierzają do objęcia kontrolą kasacyjną prawidłowości ustaleń faktycznych dotyczących określenia wielkości nakładów na nieruchomości poczynionych przez R. J. i H. J. oraz partycypowaniu przez nich w kosztach rozbudowy nieruchomości, którymi to ustaleniami Sąd Najwyższy jest związany ze względu na treść art. 398¹³ § 2 k.p.c., a ich kontrola w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalna (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).